

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/39/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010711
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010711.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. apríla 2014 prejednal odvolanie obžalovaného

W. H.

nar. XX.XX.XXXX v Z., bytom B., I. N. XX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/200/2013-128 zo dňa 13.01.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 2T/200/2013-128 zo dňa 13.01.2014 bol obžalovaný W. H. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojich detí X. H., narodená XX. XX. XXXX a X. H. narodená XX. XX. XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 4T 118/2009 - 29 zo dňa 04. 08. 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07. 09. 2009, bol zaviazaný platiť matky detí W. H. výživné 175 euro mesačne a to do 15. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v Prievidzi vyhýbal od 31. 7. 2012 do 13. 01. 2014 tým, že jeden zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer pre neospravedlnené absencie, ďalší zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie, pretože nenastúpil do práce po práceneschopnosti a dňa 27. 09. 2013 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce, pretože sa nedostavil na výzvu, od 28. 03. 2013 to 10. 10. 2013 zaplatil poškodenej W. H. 271 euro a na výživnom jej zostal dlhovať 2704 euro, pričom rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 1T78/2012 - 90 zo dňa 30. 07. 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne číslo 23To 111/2012 - 105 zo dňa 04. 02. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 04. 02. 2013 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písmeno b/ Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 32 mesiacov v s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 37 písmeno m) Trestného zákona k trestu odňatia slobody 38 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania namietal, že pokiaľ sa týka skutku, pre ktorý bol uznaný vinným, k nemu sa v celom rozsahu priznal, jeho vykonanie oľutoval a uviedol všetky skutočnosti pravdivo a v dobrej viere, že prvostupňový súd objektívne zhodnotí jeho úprimné priznanie a snahu po náprave jeho konania. Tieto

skutočnosti sa však neodrazili v uloženom treste, prešiel nepriaznivým obdobím života a má ozajstný záujem napraviť chyby, ktorých sa dopustil, zamestnať sa v zahraničí a uhradiť zmeškané výživné, pretože si je vedomý, že tieto prostriedky chýbajú najmä jeho deťom. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby odvolací súd zvažil opätovne mieru jeho zavinenia a po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o treste uložil mu miernejší trest, spočívajúci v podmienenom odklade jeho výkonu, za súčasného nariadenia ochranného dohľadu.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení súdu prvého stupňa. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, tu odvolací súd nezistil zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie.

Odvolací súd však nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu tak, ako to namietal obžalovaný vo svojom odvolaní. K veci je potrebné uviesť, že obžalovanému, ktorý sa aj v minulosti dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. b) Tr. zák. a pre ktorý bol Okresným súdom Prievidza odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, už bola jedenkrát daná možnosť, aby prejavil svoju snahu po náprave a odstránil jeho konaním vzniknutý škodlivý následok na svojich deťoch. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/111/2012-105 zo dňa 04.02.2013 bol totiž tento rozsudok súdu prvého stupňa zrušený vo výroku o treste a obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na 32 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 5 rokov, spolu s povinnosťou zaplatiť v skúšobnej dobe zmeškané výživné a s povinnosťou zamestnať sa v skúšobnej dobe. Skúšobná doba začala plynúť dňom 04.02.2013. Ako vyplynulo z trestného spisu, obžalovaný si toto dobrodenie nevážil, nezamestnal sa a naďalej neprispieval na výživu svojich maloletých detí, teda nielenže sa nesnažil zaplatiť zameškané výživné, ale neplatil ani bežné výživné. Správne mu bol súdom prvého stupňa potom uložený trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby § 207 ods. 3 Tr. zák. vo výmere 38 mesiacov, avšak ako trest nepodmienečný. Podľa § 49 ods. 2 Tr. zák., súd totiž nemôže podmienne odložiť trest odňatia slobody, ak odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, čo je práve prípad obžalovaného.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.